

ter Ljubljanamødet, nemlig at effektivisere og koncentrere. Og der var fru Pia Christmas-Møller inde på nogle vigtige betragtninger om koncentrationen.

Fru Pia Christmas-Møller savnede bemærkninger om forholdet til Europarådet. Det er rigtigt, at redegørelsen godt kunne være bygget op, så man også var kommet med bemærkninger om det. Men for øjeblikket er Europarådet og OSCE i gang med at lave en samarbejdsaftale, som skulle gøre det lettere for de forskellige organisationer at satse på deres kerneområder. Den forhandling mellem dem synes jeg skal gå videre.

En af de ting, som fru Lone Dybkjær pegede på, var bekæmpelse af menneskehandel, og det er præcis et af de områder, hvor OSCE og Europarådet skal arbejde stærkere sammen i fremtiden. Det er et af de fire områder, som er blevet udpeget til styrket samarbejde: nemlig bekæmpelse af menneskehandel, bekæmpelse af terrorisme, bekæmpelse af diskrimination, intolerance samt beskyttelse af mindretal.

Jeg er fuldstændig enig med fru Lone Dybkjær i, at menneskehandel altså ikke kan komme højt nok op, og hvis ikke det er godt nok, så håber jeg faktisk, at den parlamentariske forsamling kan være med til at ansøre ministerforsamlingen til at gøre det bedre. For det er jo en af de værste ting, der overhovedet kan ske, at handelen med mennesker er begyndt at blive så kraftig, som tilfældet er de sidste 10-15 år, og den stiger jo. Så jeg er helt enig, men derfor er jeg også glad for, at det er udpeget som samarbejdsområde mellem Europarådet og OSCE.

Jeg er også enig i de betragtninger, som fru Lone Dybkjær kom med om, at vi må styrke samarbejdet mellem regeringssiden og Den Parlamentariske Forsamling. Det sker også, for der blev i 2003 åbnet et forbindelseskontor i Wien, som har bidraget til en noget mere systematisk kontakt. Og jeg kan sige, at Den Parlamentariske Forsamlings forbindelsesambassadør nu deltager i en lang række af regeringsdelens møder, og den danske mission i Wien støtter denne ambassadørs indsats for at udbygge kontakterne til de øvrige organisationer.

Så er det jo også en fordel for os, at vicepræsidenten, som er dansk, har sit sekretariat liggende i København, og det bidrager også til at styrke samspillet.

Jeg er enig med fru Christmas-Møller i, at vi i OSCE må se på valgobservation, medieovervågning, hvor Danmark også bilateralt lægger pen-

ge ind i mange naboskabslande til forbedring af medierne. Men der er altså også en militær dimension som grænseovervågning, som OSCE har, og som Europarådet ikke kan. Europarådet har menneskerettigheder, retsstaten, overvågning af konventionernes overholdelse og retssamfundsprincipperne, som Venedigkommissionen jo tager sig flot af. Og så er der de samarbejdsområder, som jeg har nævnt.

Jeg tror, jeg har været inde på de spørgsmål, som har været rejst. Og så vil jeg sige til sidst, at nogle sagde, – jeg tror, det var hr. Pihl Lorentzen, der startede med at sige det, og hr. Jens Christian Lund var også inde på det – at organisationen jo stammer fra en helt anden tid. Den stammer præcis fra det tidspunkt, hvor man fik brudt ind i den kolde krig.

Jeg tror faktisk, at Helsinkiaftalerne 1974, 1976, hvor det her så blev skabt i 1976, var meget, meget væsentlige for nedbrydningen af Sovjetunionen, fordi f.eks. informationsfrihed blev en del af det – og jammingen af information til Sovjetunionen holdt jo op præcis efter, at de her aftaler trådte i kraft.

Kl. 15.20

Nu har den så en ny rolle at spille for de emner, vi har nævnt her, så det, at den har opfyldt sin mission, som var at opløse jerntæppet, betyder jo ikke, at den ikke har noget at lave i fremtiden, for den har jo netop fået de hovedområder, som jeg har nævnt. Vi bakker fra den danske regerings side op om de reformer, som i fremtiden skal sikre, at OSCE fortsat kan reagere effektivt og fleksibelt på de nye udviklinger, og der vil vi godt arbejde sammen med både Den Parlamentariske Forsamling og de andre regeringer, for at man ikke får undermineret de hovedområder, som præcis OSCE skal være kendetegnet ved i fremtiden.

Den Parlamentariske Forsamling, og det har vi også hørt her, har jo altså fået en større og større betydning, også med de emner, de tager op. Nu nævnte hr. Frank Aaen, at der har været kritik af Amerika, og det er jo vigtigt, at OSCE, fordi USA og Canada er med der, kan få drøftet de ting. Jeg synes, det er utrolig vigtigt.

Hr. Pihl Lorentzen nævnte tegningsagen, og jeg tror, det er meget vigtigt, fru Christmas-Møller var også inde på det, at man der har kunnet drøfte tegningsagen i dens bredde. Så jeg synes, at både hr. Frank Aaens indlæg og hr. Pihl Lorentzens indlæg viste, at Den Parlamentariske Forsamling har sin betydning også på følsomme områder.